

[Honoré]

Besvarelse (21/8 78):**Kirkeministeren** (Jørgen Peder Hansen):

Som det er almindelig kendt, har der navnlig siden sidste verdenskrig eksisteret et stærkt udbygget samarbejde mellem kirkesamfund Jordan rundt. Samarbejdet finder hovedsagelig sted gennem to store organisationer: Kirkernes Verdensråd og Det lutherske Verdensforbund, hvoraf den danske folkekirke ligesom de andre nordiske kirker er medlem. På de årlige finanslove bevilges der beløb til dækning af folkekirkenes medlemsbidrag til disse organisationer. Til Kirkernes Verdensråd er bidraget p.t. 180.000 kr. årlig.

Det er dog hverken den danske folkekirkes eller andre kirkers medlemsbidrag, der er brugt til humanitær hjælp m. v. til frihedsbevægelser i Zimbabwe (Sydrhodesia), men et beløb, som Kirkernes Verdensråd har haft til rådighed og modtaget til bekæmpelse af racisme.

Det er mig bekendt, at det over en årrække har været kritiseret – både her i landet og i udlandet – at Kirkernes Verdensråd aktivt går ind i en debat om kontroversielle politiske problemer. Om noget sådant er foreneligt med Kirkernes Verdensråds vedtægter må nok blive et fortolkningsspørgsmål, som jeg ikke finder anledning til at gå ind i. Findes der divergerende opfattelser af truffene beslutninger eller udtalelser fra organisationernes daglige ledelser, finder jeg, at man må anvende den fremgangsmåde, at Kirkernes Verdensråds centralkomité selv tager spørgsmålet op. Jeg mener i al fald ikke, kirkeministeriet skal påtage sig denne opgave.

Hvad den økonomiske side angår – jeg tænker herved på nævnte medlemsbidrag – kan jeg i al fald sige, at der ikke fra min side vil blive gjort noget forsøg på at inddrage det på finansloven opførte medlemskontingent i denne sags anledning.

Til *økonomiministeren* (11/8 78) af:**Alfred Hansen** (DR):

»På hvilke områder vil regeringens investeringsplaner blive ændret, hvis et folketingsflertal beslutter sig for at udskyde igangsættelsen af Storebæltsprojektet, og kan en sådan udskydelse bevirke, at der i Danmark indføres a-kraft på et tidligere tidspunkt, end

hvis køreplanen for Storebæltsprojektet fastholdes?«

(Spm. nr. 1127).

Begrundelse.

Méget tyder på, at der både i befolkningen og blandt politikerne af forskellige grunde er sket en holdningsændring i forhold til igangsættelsen af Storebæltsprojektet.

For de politikere, der er bevægelige i broprojektet, er det afgørende at vide, om en eventuel udsættelse af Storebæltsbroen vil blive brugt som løftestang for indførelse af a-kraft.

Før folketingets medlemmer kommer med en sidste tilkendegivelse vedrørende Storebæltsprojektet, bør det være helt klarlagt fra regeringens side, om skeptikere i forhold til Storebæltsbroen ved deres medvirken til en udsættelse af projektet derved kommer til at bané vejen for kernekraft, som de måske ikke ønsker.

Besvarelse (18/8 78):**Økonomiministeren** (Per Hækkerup):

Regeringens investeringsplan er opbygget under hensyntagen til de beslutninger, der allerede er truffet af folketinget, og de udbygninger af den offentlige sektors forskellige grene, som er nødvendige for at opfylde lovgivningens og udviklingens behov, ligesom den af regeringen fremlagte energiplan er indgået i prioriteringen. Ved investeringsrapportens gennemgang af de forskellige styrelser behovsbetonede vurderinger af investeringsniveauet fremover har det som bekendt vist sig, at der ikke skønnes at være samfundsøkonomisk basis for at imødekomme alle ønsker.

Regeringen har derfor foretaget en prioritering inden for de fremlagte planer, og Storebæltsbroen er indgået som et led i denne prioriteringsproces.

De igangværende drøftelser af investeringsplanen og herunder også af Storebæltsbroens placering i planen har til formål at tilvejebringe tilslutning til de nødvendigvis langsigtede politiske beslutninger, der må træffes, når det drejer sig om investeringer, hvis iværksættelse og gennemførelse strækker sig over en så lang periode, som der her er tale om.